

Mødet den 11. Februar 1909.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Formanden.

Under Formandens Fraværelse ledede Bankdirektør Nørgaard Forhandlingerne med Konstitution fra Stiftamtet.

1. (J. Nr. 509- 1908). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om **Anbringelse af et Ur paa Raadhuset.**

M o u s t e n syntes, at Uret kunde spares, da der var Ur lige over for paa Domkirken.

F i l t e n b o r g spurgte, om Uret skulde oplyses.

M i k a e l J o h a n s e n gjorde opmærksom paa, at man skulde langt fra Domkirken for at se dens Ur. Der maatte gøres et eller andet ved Raadhusets Frontespids, og det var vel nok det billigste at anbringe et Ur.

J. C. P e t e r s e n antog ikke, det var nødvendigt at oplyse Uret, da der var Kandelaber lige neden for. Enten maatte Hullet i Frontespidsen lukkes, eller ogsaa maatte der anbringes et Ur, hvad vel nok var det bedste. Der forelaa to Tilbud om Ure, hvoraf det billigste var paa 275 Kr.

N ø r g a a r d gik ud fra, at man valgte det billigste Tilbud, hvis det vedtoges at opsætte et Ur.

Jul. Andersen mente, at Spørgsmaalet om Urskivens Oplysning maatte staa hen, til man saa, hvorledes Skiven blev belyst af Gadebelysningen.

Nørgaard troede, Hr. Jul. Andersen kunde være rolig for, at Urskiven blev tilstrækkelig belyst.

Det vedtoges at anskaffe et Ur til 275 Kr.

2. (J. Nr. 485—1908). Fra Uvalget for Belysningsvæsenet forelaa følgende Indstilling angaaende en **Klage fra Blikkenslager C. M. Jensen over Belysningsdirektøren:**

»I Anledning af hoslagte Klage fra Blikkenslager C. M. Jensen vedlægges to Rapporter til Udvalget fra Belysningsdirektøren, hvoraf det fremgaar:

1. At C. M. Jensen har leveret gamle Britanniatromler i 6 Stkr. nye 5 Lys Maalere, paa hvilke der var afgivet Ordre til ham til samme Priser og paa samme Vilkaar, som der er kontraheret om hos den sædvanlige Leverandør af nye Maalere.
2. At C. M. Jensens Paastande om, hvorfra de 6 Stkr. brugte Britanniatromler stamme, ikke synes at være rigtige, og at Sandsynligheden taler for, at Jensen har taget Tromlerne fra Belysningsvæsenets egne Maalere, som han har haft til Reparation og i hvilke der da er indsat nye Tromler af Blik, der have en langt mindre Værdi og mindre Varighed.
3. At C. M. Jensen ved Reparationer af særlig 5 & 10 Lys Maalere, i flere Tilfælde end ved ovennævnte 6 Maalere synes at have ombyttet de gamle Tromler af Britanniametal med nye Bliktromler, uden at der derom er bemærket noget paa hans Repara-

Udvalget den 11. Februar 1900. 241

tionsregninger eller tilført Belysningsvæsenet nogen Godtgørelse for disses Metalværdi.

Til Oplysning tjener:

1 Britanniatromle for 5 Lys vejer 3,4 Pd. og har en Metalværdi af $3,4 \times 1,60 = \text{Kr. } 5,44$.

1 Bliktromle for 5 Lys vejer 3,8 Pd. og har en Metalværdi i Anskaffelsen af $3,8 \times 0,40 = \text{Kr. } 1,52$, medens Værdien som gammelt Metal er lig Nul.

For 10 Lys Maalere stiller Tallene sig som følger:

Britanniametal $5,5 \text{ Pd} \times 1,60 = \text{Kr. } 8,80$

Blik $5,5 \text{ »} \times 0,40 = \text{» } 2,20$

Den materielle Skade er altsaa ikke saa stor, at Udvalget vil foreslaa Byraadet, at der ved eventuel Dom søges Erstatning hos Jensen, men Fabrikationen og Reparationen af Maalere kan kun betros Folk, til hvem der haves fuld Tillid, idet Kontrol ikke kan iværksættes uden at oplodde hver enkelt Maaler, hvorfor Udvalget har besluttet ikke mere at benytte Jensen som Leverandør og indstiller, at Klagen afvises.»

Vestesen forelagde Indstillingen, idet han udtalte, at Sagen, ved at Blikkenslager Jensen havde indstævnet Belysningsdirektøren for Politiretten, havde taget en alvorligere Vending, end Udvalget havde tænkt. Jensen havde, da Sagen først blev ham forelagt, erklæret, at han vel havde brugt gamle Tromler, men at disse var saa gode som ny. Udvalget havde saa vist ham, at en af Tromlerne var ganske kassabel, og Sagen havde udviklet sig til, at Belysningsvæsenet mente at kunne føre fuldt Bevis for, at Jensen havde taget Tromlerne ud af Belysningsvæsenets egne Maalere. Jensen havde derefter faaet en meget skarp Tilrettevisning, men dog faaet Lov til, naturligvis

under Belysningsvæsenets Kontrol, at fuldføre 50 Maalere, som var i Arbejde. Saa kom imidlertid Indstævningen for Politiretten, og dermed var Udvalget klar over, at det var bedst at forelægge Sagen for Byraadet.

Mikael Johansen forekom det, at man ved i det foreliggende Tilfælde at lade Naade gaa for Ret vilde fremme Demoralisationen i det offentlige Liv. At lade Sagen falde vilde næsten være at give Jensen Ret.

Nørgaard syntes dog, det vilde gøre en Væsenforskel, hvis Jensen kom til at betale en Bøde.

Jul. Andersen ansaa det for givet, at Jensen vilde blive straffet, hvis Sagen blev anmeldt. Han anbefalede at lade ham slippe med en Bøde.

Mousten anbefalede, at Jensen i ethvert Fald blev idømt en Bøde. Han havde bemærket, at Vandværksudvalget i en Sag, hvor en Del Penge var blevet formøbet, havde ladet Naade gaa for Ret.

Mikael Johansen oplyste, at der i det af Hr. Mousten omtalte Tilfælde ikke forelaa noget kriminelt, saa Vandværksudvalget havde ikke ladet Naade gaa for Ret. Vedkommende havde faaet en meget skarp Tilrettevisning og havde lovet at blive Afholdsmand.

Müller ansaa det for det bedste, om en eller anden god Ven af Jensen vilde tale med ham, saa Klagen kunde blive taget tilbage.

Nørgaard forekom det haardt at anmelde Jensen, men det kunde jo ogsaa undgaas, hvis han, som Udvalget pegede paa, vilde tage Klagen tilbage og betale en Bøde.

Simon sen syntes, at Sagen var af en saadan Beskaffenhed, at der ikke var anden Udvej end at anmelde Jensen. I det hele taget vilde det sikkert være rigtigt, at Folk engang fik at vide, at de ikke ustraffet kunde snyde Kommunen. Ved at gaa paa Forlig med Manden vilde man desuden udlevere Bestyrer Gunst i den offentlige Mening.

Jakob Jensen vilde henstille at faa Sagen jævnet som af Udvalget foreslaaet, hvis man ikke var sikker paa, at man aldrig var blevet snydt af andre Fabrikanter.

Vestesen oplyste, at man indtil et vist Aarstal, saavidt han erindrede 1897, var sikker paa, at der kun var anvendt Britanniametal. Det var let nok at føre Bevis for de 6 Maaleres Vedkommende, men for de andre af Jensen leverede Maalere, kunde der intet konstateres, uden at de blev brækket op. Det bedste var sikkert at lade Sagen passere med en Bøde. Ganske vist ejede Jensen intet, men da han paa de 50 Maalere, der var under Arbejde, kun var blevet udbetalt noget à conto, havde Belysningsvæsenet nogle Hundrede Kroner i Behold.

J. C. Petersen vilde ikke paa nogen Maade være med til at tage en fattig Mand fra Kone og Børn og sætte ham i Tugthuset, særlig da det ikke var nødvendigt af Hensyn til Hr. Gunst. Det bedste vilde være at lade Manden give en Erklæring om at have bedraget Kommunen og saa betale en Bøde paa 50—100 Kr.

Mikael Johansen troede, der var Folk, der var blevet straffet for mindre, end Jensen havde gjort sig skyldig i. Hvis Jensen kom i Tugthuset, var det ikke Byraadet, men ham selv, der bragte ham der.

M o u s t e n henstillede at lade Arbejdet med Maalerne udføre paa Gasværket.

S i m o n s e n havde i sin Tid talt for at bringe Gasværket i Forbindelse med Jensen, fordi denne erklærede at kunne levere bedre og billigere Maalere end Fabrikken i Stubbekøbing, og syntes derfor ikke, han kunde nære synderlig Medlidenhed med Manden, naar han saadan førte Folk bag Lyset for bedre at komme til at bedrage Kommunen. Han syntes vedblivende, at man i nogen Grad vilde lade Hr. Gunst i Stikken ved at lade Sagen drive over.

N ø r g a a r d spurgte, om en Bøde paa 100 Kr. ikke vilde være passende.

J u l . A n d e r s e n syntes, 50 Kr. vilde være nok.

H a r a l d J e n s e n mente, at Gasværket havde nogen Skyld ved at modtage Maalerne i lukket Stand, hvorved Arbejdet ikke kunde kontrolleres. Fremtidig burde Maalerne loddess til paa Gasværket under dettes Tilsyn.

S i m o n s e n spurgte Vandværksudvalget, om det stod ligedan til med Vandurene, for disse kom undertiden til de mærkeligste Resultater.

M i k a e l J o h a n s e n havde gjort samme Erfaring som Hr. Simonsen med Hensyn til Vandurene; men naar Urene blev efterset og prøvet paa Vandværket, blev de stedse erklæret for at være i udmærket Stand og absolut paalidelige. For Resten var der ingen Tvivl om, at Vandurene var til stor Fordel for Kommunen.

M o u s t e n oplyste, at en Fejl ved de første Vandure nu var blevet rettet.

J u l A n d e r s e n meddelte, at ethvert Vandur blev undersøgt paa Vandværket, inden det blev

opstillet. Han mindedes ikke, at noget Ur havde vist sig upaalideligt ved Undersøgelsen.

Det vedtoges at tilbyde C. M. Jensen at lade Sagen falde, imod at han frafaldt Sagsanlægget mod Gasværksbestyreren, afgav en Erklæring om, at han havde baaret sig urigtigt ad og erlagde en Bøde paa 50 Kr. til Hjælpekassen. Skulde han ikke indgaa herpaa, anmeldes han til Politiet.

3. (J. Nr. 506—1908). Den fra Brandkommissionen foreliggende Indstilling om Tildeling af **Hæders-
tegnet** til Brandassistent H. Chr. Hansen og Brandsvend A. M. Ipsen tiltraadtes.
4. (J. Nr. 489—1908). Den foreliggende Indstilling fra Skoleudvalget om Fordeling af **Christian den
Niendes Jubilæumslegat** vedtoges.
5. (J. Nr. 493—1908). Efter Andragende bevilgedes **Belysningsdirektøren Permission** i en Maaned til en Rekreatjonsrejse.
6. (J. Nr. 424—1908). Den foreliggende Indstilling fra Kasseudvalget om **Forlængelse af Assistent
Christons Tuberkulosebehandling** for Marts og April Maaned vedtoges.
7. (J. Nr. 513—1908). Efter Indstilling fra samme Udvalg bevilgedes **Assistent Hansen yderligere
Permission** i 2 Maaneder.
8. (J. Nr. 10⁸—1908). Efter Indstilling fra Politimesteren bevilgedes Politibetjent Nr. 53 Jensen fri **Lægespecialistbehandling**.
9. (J. Nr. 17¹⁶—1908). Det foreliggende Andragende om **Eftergivelse af Fattighjælp** fra J. Christensen bevilgedes.
10. (J. Nr. 12²³—1908). Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Alderdoms-
understøttelser** vedtoges.
11. (J. Nr. 511—1908). Den foreliggende Ansøgning fra **Lærerinde F. C. Ramløss om Afsked med**

Pension paa Grund af Alder fra 1. Maj 1909 anbefaletes.

12. (J. Nr. 381—1908). Efter Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet og afholdt Licitation overdroges Jernarbejdet ved Udførelsen af et Arbejdsgulv i **Gasværkets Retorthus** til Fabrikant M. Seest for 5070 Kr.

